

සිනිමන් වුතු

සුන්ස අනුරාධපුරයේ ධර්මවිහාරයේ මිමි

ස්තූතිය...!

'සතිමත් බව' නම්... අප ලොකු කුඩා සෑම දෙනෙකු තුළම දියුණු කරගත හැකි කුසලතාවයකි. මෙම 'සතිමත් මුතු' නම් වූ පොත විශේෂයෙන්ම කුඩා ළමයින් අරමුණු කරගෙන ලියන ලද්දකි. කුඩා ළමයින්ට තම ජීවිතයේ සතිමත් බව පුහුණු කර ගැනීමට මෙම පොත අත්වැලක් වේවායි පතමි.

අපට මෙවන් වූ වටිනා පණිවිඩයක් ජනගත කරගැනීමට හැකි වූයේ අති පූජනීය උඩ ඊරියගම ධම්මජීව ලොකු ස්වාමීන්වහන්සේගේ ඇසුරෙන් ලැබුණු සතිමත් බවේ පන්තරය හේතුවෙන් බව ගුරු ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරමි.

මෙම පොත මෙතරම් අලංකාර වූයේ බප/කැල/ විහාරමහාදේවී බාලිකා විද්‍යාලයේ 11 වසරෙහි ඉගෙනුම ලබන D.M. ට්‍රිනිතරුණි හා W.D. දහම්දි සෙනංගා යන සිසු දියණියන් දෙදෙනා විසින් අලංකාර ලෙස චිත්‍ර ඇදීම හා වර්ණ ගැන්වීම් සිදුකළ නිසාවෙනි. එම දියණියන් දෙදෙනාට මාගේ හදපිරි ස්තූතිය පුද කරමි. එමෙන්ම මෙම පොත ඉතා අලංකාර ලෙස සැකසීමට වෙහෙස වී කටයුතු කළ සී/ස කරුණාරත්න සහ පුත්‍රයෝ මුද්‍රණ සමාගමෙහි මියුරි දුලාංජනී මහත්මියට ද මාගේ ස්තූතිය පුද කරමි.

තවද මෙම පොත මුද්‍රණය දක්වා උදව් කළ සියලු දෙනාට ද, පොත මුද්‍රණය කර දුන් සී/ස කරුණාරත්න සහ පුත්‍රයෝ සමාගමට ද මාගේ ස්තූතිය පුද කරමි.

මෙම පොත මුද්‍රණය කිරීම සඳහා බොහෝ දෙනෙක් මුදල් පරිත්‍යාග කළ අතර එම පරිත්‍යාග අපගේ දරු පරපුර වෙනුවෙන් සිදු කළ මහඟු පරිත්‍යාගයක් ලෙස අප සලකමු.

පූජ්‍ය අතුරුගිරියේ ධම්මවිහාරී ස්වාමීන්වහන්සේ,
"සති පාසල",
ඉහල බෝමිරිය,
කඩුවෙල.

ஐசி பாடசாலை

உளவிழிப்புணர்வு பாடசாலை
Sati Pasala

ஐந்தாம் வகுப்பு

අපි හොඳ යාලුවෝ

මුතු කියන්නේ මලිකිගේ හොඳම යාලුවා. පාසලේදී වගේම ගෙදර දීත් දෙන්නම හරිම යාලුකමින් තමා ඉන්නේ. පාසලේදී අනිත් යාලුවෝ එක්කත් දෙන්නම හරිම යාලුයි. නිකරම සතුටින් යාලුකමින් හැමෝම එක්ක ඉන්නවා.

එක දවසක් ඉරිදා හවස මලිකි මුතුවගේ ගෙදර ආවා. ඉරිදා හවස කියන්නේ මුතු සති පාසලට යන වෙලාව. හැබැයි මලිකි ඒ බව දැනගෙන හිටියේ නෑ. ඒ, මුතු සති පාසල් යන්න පටන්ගෙන වැඩි කාලයක් නැති නිසා.

මලිකි: ආ.. මුතු ඔයා මොකද කරන්නේ? අපි ටිකක් සෙල්ලම් කරන්න යමුද?

සති පාසල

මුතු: අනේ මලිකි මම දැන් සති පාසල් යන්නෙන් හදන්නේ..

මලිකි: සති පාසල්.... ඒ මොකද්ද? මොනවද එහෙ කියලා දෙන්නේ?

මුතු: සති පාසලේදී කියලා දෙන්නෙ සතිය ගැන.

මලිනි: ආ.... ඉතින් අපි සතිය දන්නවානේ.. සලුදා,
අඟහරුවාදා, බදාදා, බ්‍රහස්පතින්දා, සිකුරාදා,
සෙනසුරාදා, ඉරිදා කියන දවස් හතනේ....

මුතු: ඒ සතිය අපි හැමෝම දන්නවානේ.. ඒත් සති පාසලේදී
කියලා දෙන්නේ ඒ සතිය නෙමෙයි.

මලිනි: එහෙනම් මොකද්ද සතිය කියන්නේ?

මුතු: මම ඔයාට ඒක කියලා දෙන්නම්. සතිය
කියන්නේ සිහියට. සිහියෙන් ඉන්නවා
කියන්නේ අපි මේ මොහොතේ මොකක්
හරි කරනවානම් ඒ කරන දේත් එක්ක
අපේ අවධානය තියාගෙන ඉන්න එකට.

මලිනි: අනේ ඒක මට තව ටිකක් පැහැදිලි
කරලා දෙන්නකෝ...

මුතු: ඔයා මෙහෙම හිතන්නකෝ..
අපි පන්තියේ ඉගෙන
ගන්නකොට අපිට මොකද්ද
කරන්න තියෙන්නේ?

මලිකි: ටීචර් කියලා දෙන පාඩම අවධානයෙන් අහගෙන ඉන්න එක...

මුතු: අන්න හරි... ටීචර් උගන්වන වෙලාවට අපි හොඳට අවධානය දීගෙන අහගෙන ඉන්නවා නම් අපි ඒ මොහොතේ සතිමක්වයි ඉන්නෙ..

අපි අහගෙන ඉන්නේ නැතුව ඒ වෙලාවේ වටපිට බල බල ඉන්නවානම්, යාලුවෝ එක්ක කතා කරනවානම්, වෙන වෙන දේවල් කල්පනා කරනවා නම්, අපිට සතිය නෑ. අපි ඉන්නේ සතියෙන් නෙමෙයි නම් ටීචර් අපිට මොනවා කියලා දුන්නාද අපි දන්නේ නෑ. එතකොට අපිට හොඳට ඉගෙන ගන්නත් බැරි වෙනවා.

මලිකි: දැන් මට තේරුණා. ටීචර් අපිට උගන්වන වෙලාවට හොඳින් අහගෙන ඉන්නවා නම් ඒ වෙලාවේ අපි සතිමක් තේද?

මුතු: අන්න හරි ඔයාට තේරුණා.

මලිනි: මට තවත් කියලා දෙන්නකෝ සිහියෙන් කරන දේවල්.

මුතු: ඔයා හෙටත් අපේ ගෙදර ආවාම මම තව දේවල් කියලා දෙන්නම්.

මලිනි: හා.... අපි එහෙනම් හෙට හම්බවෙමු.
මම ගිහිල්ලා එන්නම්.

වඳුරු මනස

මලිකි අදත් මුතු එක්ක සෙල්ලම් කරන්න මුතුගේ ගෙදර ගියා. මුතු ගෙදර ඉස්සරහා තියෙන බංකුවේ වාඩිවෙලා ඇස් වහගෙන ඉන්නවා. මලිකිට ප්‍රශ්නයක් මුතු ඇස් වහගෙන මොකද කරන්නේ කියලා.

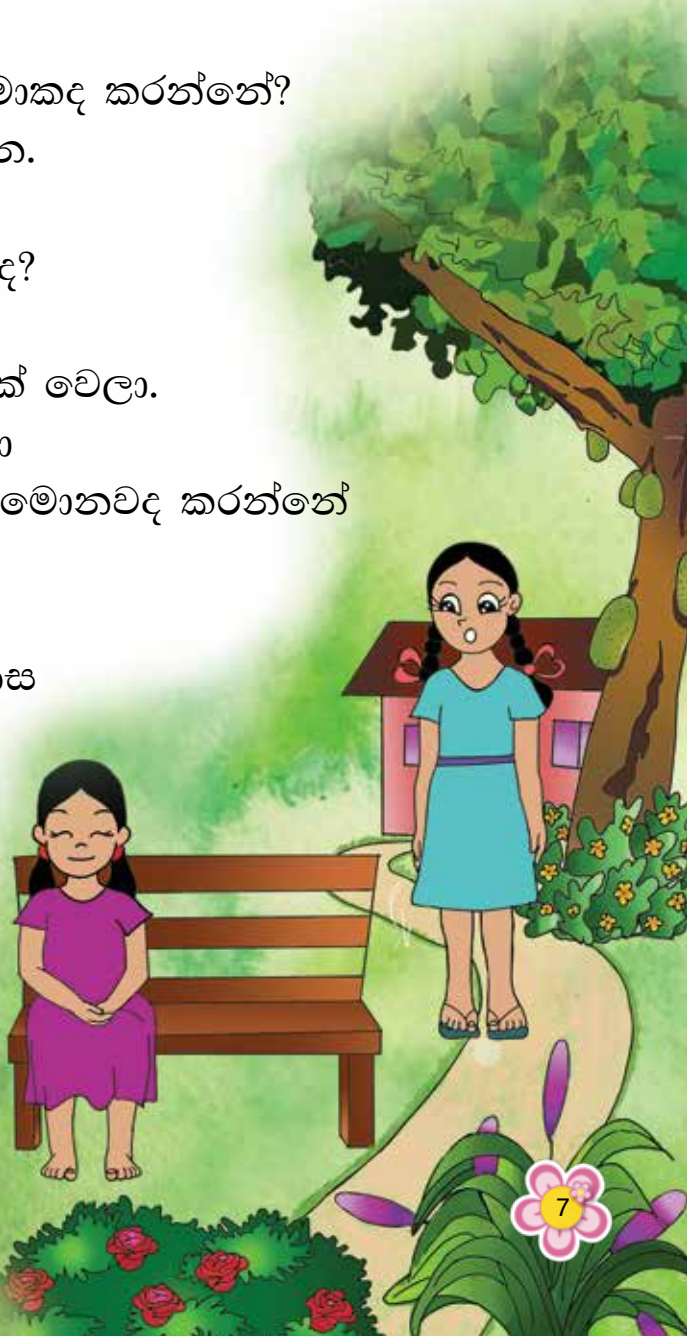
මලිකි: මුතු... මුතු... ඔයා මොකද කරන්නේ? ඇස් දෙකත් වහගෙන.

මුතු: ආ.. මලිකි ඔයා ආවද?

මලිකි: ඔව්. මම ඇවිත් ටිකක් වෙලා. මම බලාගෙන හිටියා ඔයා ඇස් වහගෙන මොනවද කරන්නේ කියලා.

මුතු: මම මගේ වඳුරු මනස අයිත් කර ගන්න හුස්ම එක්ක ටිකක් යාලු වෙලා හිටියා.

මලිකි: වඳුරු මනස! හුස්ම එක්ක යාලු වුනා! මට නම් ඔයා කියන මොකුත් තේරෙන්නෙ නෑ.

මුතු: මම ඒවා ඉගෙන ගත්තේ සති පාසලෙන්.

මලිකි: අනේ මටත් ඒවා කියලා දෙන්නකෝ..

මුතු: මම ඉස්සරලම කියලා දෙන්නම් වඳුරු මනස ගැන. ඔයා දන්නවනේ වඳුරා ගැන.

මලිකි: අප්පෝ ඔව්. එයා හරිම කලබල සතෙක්. හිටපු ගමන් අපේ වත්තට වඳුරු රැනක්ම එනවා. ඒගොල්ලෝ ආවහම කෑගහනවා, අත්තෙන් අත්තට පනිනවා, විරික්තනවා, රණ්ඩු කරනවා, ගස්වල ගෙඩිත් කඩලා දානවා.

මුතු: අන්න හරි. වඳුරා හරිම කලබල සතෙක්. එයාට එක විදිහකට ටික වෙලාවක් වත් ඉන්න බෑ. සතිය නැති වෙලාවට අපේ මනසත් වඳුරෙක් වගේ තමා. හරිම කලබලයි. එක එක දේවල් වලට දුවනවා.

මලිකි: දැන් මට තේරුණා. අපේ මනස එක තැනක නැතුව හැම තැනම දුවන නිසා තමයි වඳුරු

මනසක් කියන්නේ. එහෙම නේද?

මුතු: අන්න හරි. ඔයාට තේරුණා. අන්න ඒ වඳුරු මනස අයින් කරගන්න තමා අපි හුස්ම එක්ක ටිකක් යාලු වෙලා ඉන්නෙ...

මලිකි: මටත් කියලා දෙන්නකො හුස්ම එක්ක යාලු වෙන හැටි.

අම්මා: මුතු... මුතු...

මුතු: මලිකි අම්මා මට කතා කරනවා. මම ඔයාට හුස්ම එක්ක යාලු වෙන හැටි හෙට කියලා දෙන්නම්.

මලිකි: හා එහෙනම් මම හෙට එන්නම්.

මුතු: එහෙනම් ඔයා ගිහින් එන්න.

හුස්ම එක්ක යාලුවෙමු

මුතු: ආ.. මලිනි ඔයා ආවද? මම බැලුවා ඔයා අද පරක්කු මොකද කියලා.

මලිනි: අනේ මට පාඩම් වැඩි ඉවර කරන්න වෙලා ගියානේ..

මුතු: ඒ මොකද වෙලා ගියේ?

මලිනි: මම පාඩම් කරනකොට මගේ හිත එක එක දේවල් වලට දුවනවා. යාලුවෝ මතක් වෙනවා... සෙල්ලම් ගැන හිතෙනවා...

මුතු: මලිනි... අපිට යාලුවොත් ඕනේ..... අපි සෙල්ලම් කරන්නත් ඕනේ... ඒත් අපි පාඩම් වැඩිත් කරන්න

ඕනේනෙ...

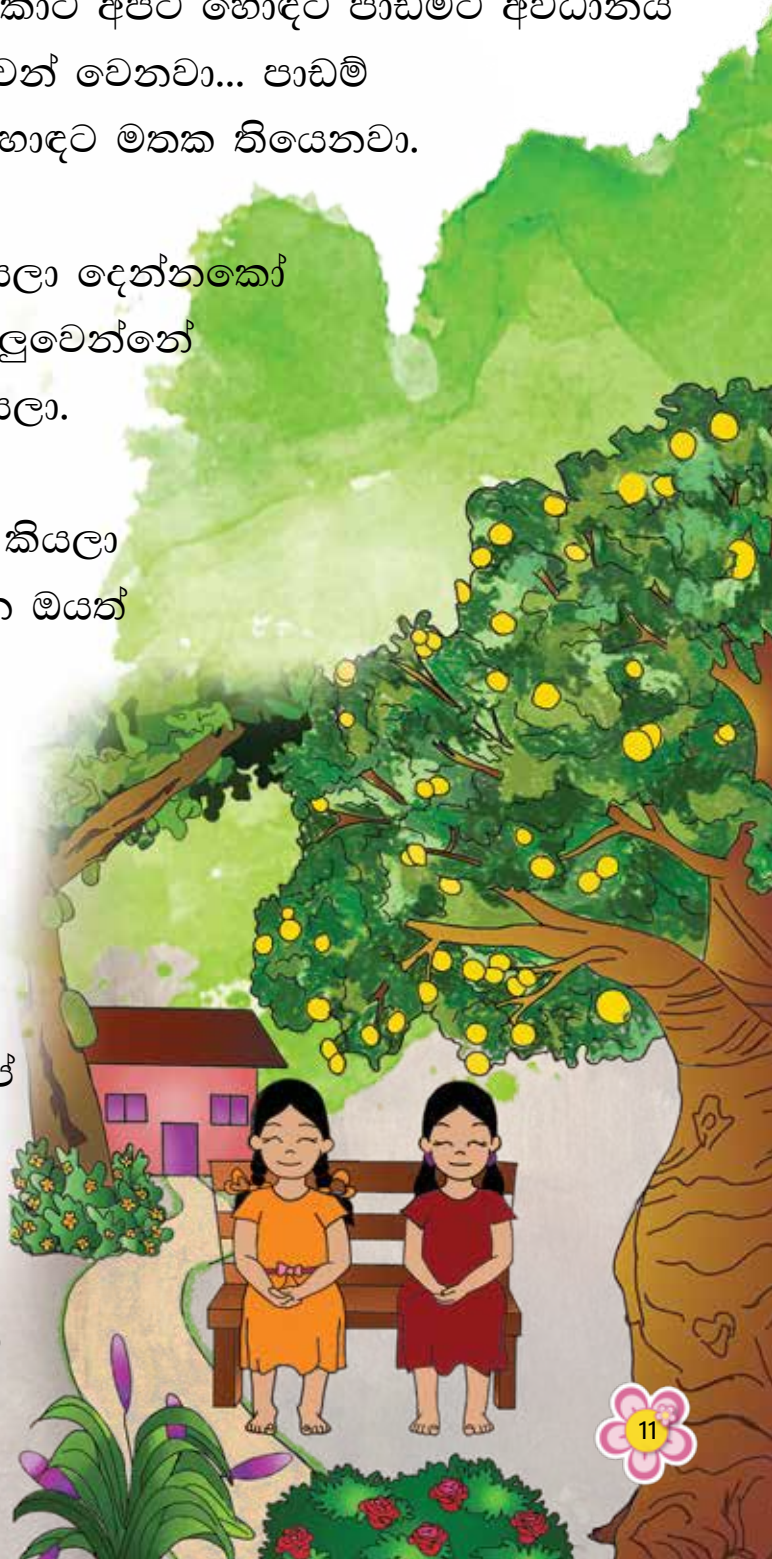
ඉස්සර පාඩම් කරනකොට මගේ හිතත් එක එක දේවල් වලට දුවනවා. දැන් මම පාඩම් කරන්න කලින් හුස්ම එක්ක ටිකක් යාලුවෙලා ඉන්නවා.

එතකොට හිතේ කලබල ඔක්කොම අයින් වෙනවා...
ඒ කියන්නේ අපේ කලබල වඳුරු මනස නැති
වෙනවා... එතකොට අපිට හොඳට පාඩමට අවධානය
තියාගන්න පුළුවන් වෙනවා... පාඩම්
කරන දේවල් හොඳට මතක තියෙනවා.

මලිනි: අනේ මටත් කියලා දෙන්නකෝ
හුස්ම එක්ක යාලුවෙන්නේ
කොහොමද කියලා.

මුතු: මම ඒක ඔයාට කියලා
දෙන්නම්. එන්න ඔයත්
මෙතනින් වාඩි
වෙන්නකෝ...
ඉස්සරලාම
අපි හොඳට
පහසු විදියට
වාඩිවෙන්න
ඕනේ. අපි අපේ
අත් දෙකත්
පහසු විදිහකට
තියාගමු. අපි
දැන් ඇස් දෙක
වහගමු.

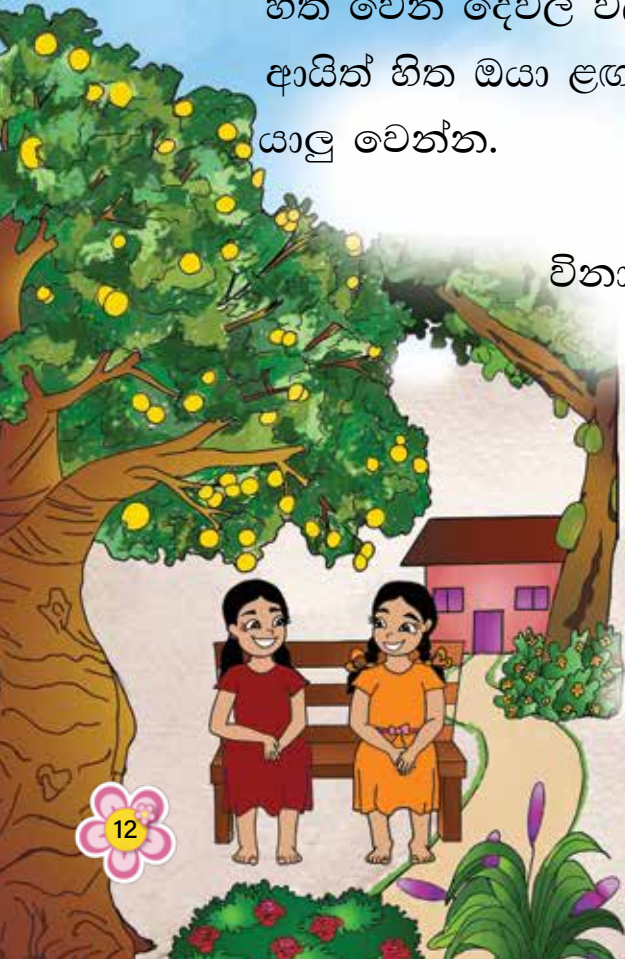
මලිකි: හරි මම ලැස්තියි.

මුතු: දැන් අපි අපේ අවධානය අපේ ඇඟට ගන්න ඕනේ...
 ඔයා ඔයාගේ අවධානය ඔයාගේ ඇඟට අරගෙන
 ඔයා දිහා සිහියෙන් බලාගෙන ඉන්න...
 ඔයා ඔයා දිහා සිහියෙන් බලාගෙන ඉන්නකොට
 ඔයාට හුස්ම ඉහළ පහළ යන බව හොඳට දැනෙයි.
 හුස්ම ඉහළ පහළ යන එක දිහා හොඳට සිහියෙන්
 බලාගෙන ඉන්න.
 අනිත් දේවල් අමතක කරලා හුස්මත් එක්ක
 යාලු වෙන්න.
 හිත වෙන දේවල් වලට යන හැම වෙලාවකම
 ආයින් හිත ඔයා ළඟට අරගෙන හුස්ම එක්ක
 යාලු වෙන්න.

විනාඩි 10 කට පමණ පසු...

මුතු: දැන් අපි ඇස්
 අරිමු... ඔයාට
 මොනවද දැනුණේ...

මලිකි: මගේ හිතට හරිම
 සැහැල්ලුවක් දැනුණා.

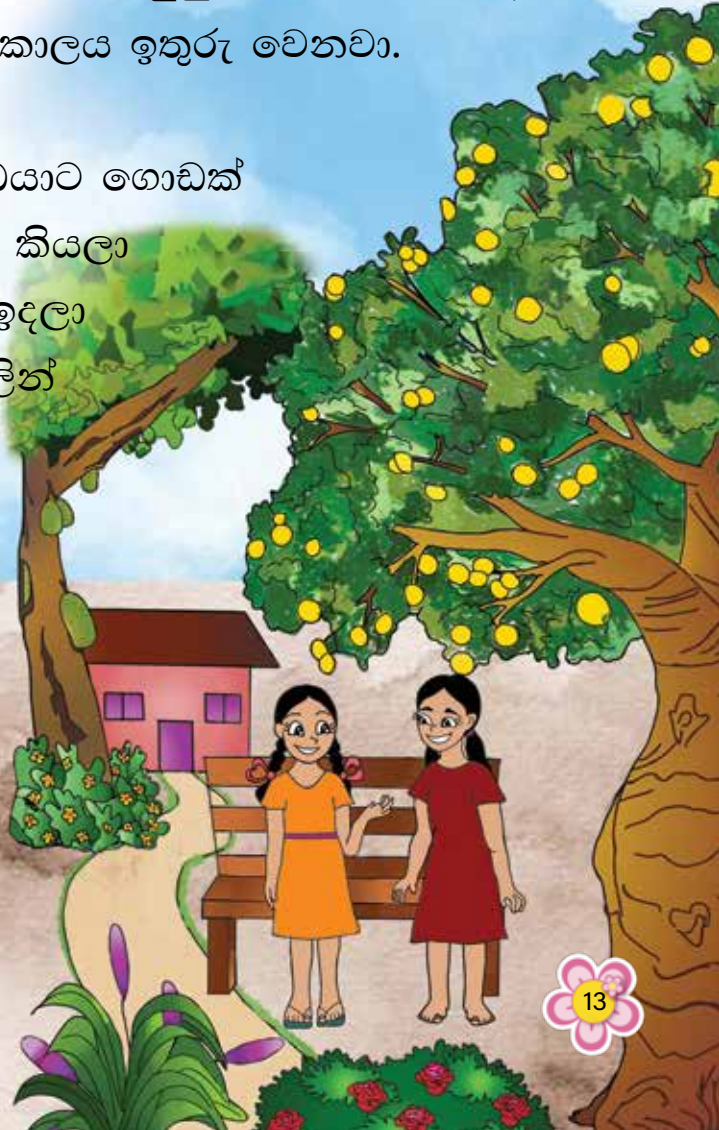

හිත නැවතුනා වගේ දැනුණා.

මුතු: අන්න හරි. අපි හුස්ම එක්ක යාලු වෙලා ඉන්නකොට හිත සන්සුන් වෙනවා, ගොඩක් තැන්පත් වෙනවා. පාඩම් කරන්න කලින් ඒ විදිහට හුස්ම එක්ක ටිකක් යාලු වෙලා හිටියාම පාඩම් කරනකොට පාඩමට අවධානය තියාගන්න පුලුවන් වෙනවා. පාඩම් කරන දේවල් හොඳට මතකත් හිටිනවා. පාඩම් වැඩ ඉක්මනින් ඉවර කරන්නත් පුලුවන්. එතකොට අපිට සෙල්ලම් කරන්න කාලය ඉතුරු වෙනවා.

මලිකි: ඒකනම් හොඳයි. ඔයාට ගොඩක් ස්තුතියි මට මේවා කියලා දෙනවට. මම අද ඉඳලා පාඩම් කරන්න කලින් හුස්ම එක්ක යාලු වෙනවා. මම දැන් ගෙදර යන්නම්...

මුතු: හොඳයි මලිකි. අපි හෙට ඉස්කෝලෙදී හම්බවෙමු.

නින්දාට යනවිට සතිමත් වෙමු

අද හරි වැඩක් තමා වෙලා තියෙන්නේ. මලිකිට නින්දා ගිහින් ඇහැරෙන්න පරක්කු වෙලා. ඒ නිසා මලිකි අද ඉස්කෝලේ ආවෙත් පරක්කු වෙලා. ඉතින් මුතුට මලිකි එක්ක කතා කරන්න ලැබුනෙත් නෑ. ආයෙත් යාලුවෝ දෙන්නා මුණගැහුනේ විවේක කාලෙදී.

මුතු: මලිකි ඇයි අද ඔයා පරක්කු වුණේ? මම ඔයා එනකන් බලාගෙන ඉදලා ඔයා නැති නිසා මම ආවා.

මලිකි: අනේ මම අද ඇහැරෙන්න පරක්කු වුණානේ... මට ඊයේ රෑ නින්දා යන්න පරක්කු වුණා.

මුතු: ඔයා රෑට සතිමත්ව නිදා ගන්නවා නම් ඉක්මනින් නින්දා යනවා. උදේට ඇහැරෙන්නත් අමාරු වෙන්නේ නෑ.

මලිකි: සතිමත්ව නිදා ගන්නවා කියන්නෙ මොකක්ද? අනේ මට ඒක කියලා දෙන්නකෝ...

මුතු: ඔයා නිදාගන්න ඇදට ගියහම උඩු අතට හාන්සි වෙන්න. ඊට පස්සේ අත් දෙක බඩ උඩින් තියාගන්න. ඇස් දෙක වහගෙන ඔයාගේ ඇඟට දැනෙන දේවල් සිහියෙන් බලාගෙන ඉන්න. එතකොට ඔයාට මෙට්ටයේ සුවපහසුව, ඇඟට හුලං වදිනවානම් දැනෙන සිසිලස වගේ දේවල් දැනෙයි. තව... හුස්ම ඉහළ පහළ යනකොට බඩ පිම්බෙන හැකිලෙන විදිහක් දැනෙයි. ඒ දේවල් දිනා සතිමක්ව බලාගෙන ඉන්න. එතකොට ඔයාට නිකන්ම නින්ද යයි. එහෙම නිදාගත්තහම අපි ඇහැරෙන්න හිතන වෙලාවට ඉබේටම ඇහැරෙනවා.

මලිකි: ආනේ.. ඒක නම් හොඳ දෙයක්. මමත් අද ඉඳන් නිදියනකොට සතිමක් වෙනවා.

ටං.. ටං.. ටං..

මුතු: ඉන්ටවල් ඉවර වෙලා අපි පන්තියට යමු.

මලිකි: හා අපි යමු.

පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක යාලු වුණු මුතු

මුතු සනි පාසලේදී ඉගෙන ගන්න දේවල් ගෙදරදීත් පුරුදු කරනවා. අද මුතු ගං ඉවුර ළඟට වෙලා පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක යාලුවෙලා.

මලිනි: මුතු... මුතු...

මුතු: මම මෙහේ... ගං ඉවුර ළඟ... මෙහාට එන්න...

මලිනි: ඔයා මොකද මෙතන කරන්නේ. මම ඔයාව හැමතැනම හෙව්වා.

මුතු: මම ටිකක් පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක යාලු වෙලා හිටියා.

මලිනි: පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක යාලු වුණා?

මුතු: ඔව්. අපිට සනි පාසලේදී කියලා දන්නා. ශබ්ද එක්ක යාලුවෙන හැටි. පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක යාලුවෙලා ඉන්නකොට හිතට සතුටක් දැනෙනවා.

මලිනි: අනේ මට ඒක කියලා දෙන්නකෝ..

මුතු: එන්න එහෙනම් අපි දෙන්නම මෙනතින් වාඩි වෙමු. අපි දැන් නිහඬ වෙලා ඇස් දෙක වහගෙන පරිසරයෙන් ඇහෙන ශබ්ද වලට සිහියෙන් ඇහුණ්කන් දෙමු.

ටික වේලාවකට පසු..

මුතු: මලිනි ඔයා දැන් ඇස් අරින්න. ඔයාට මොනවද ඇහුණේ?

මලිනි: මට ගොඩක් ශබ්ද ඇහුණා. හුළඟට ගස් වල කොළ හෙලවෙනවා, කුරුල්ලෝ කිව් බිව් ගානවා, ඇතින් ලේනෙකුත් කෑගහනවා ඇහුණා. වාහනයක හඬකුත් ඇහුණා.

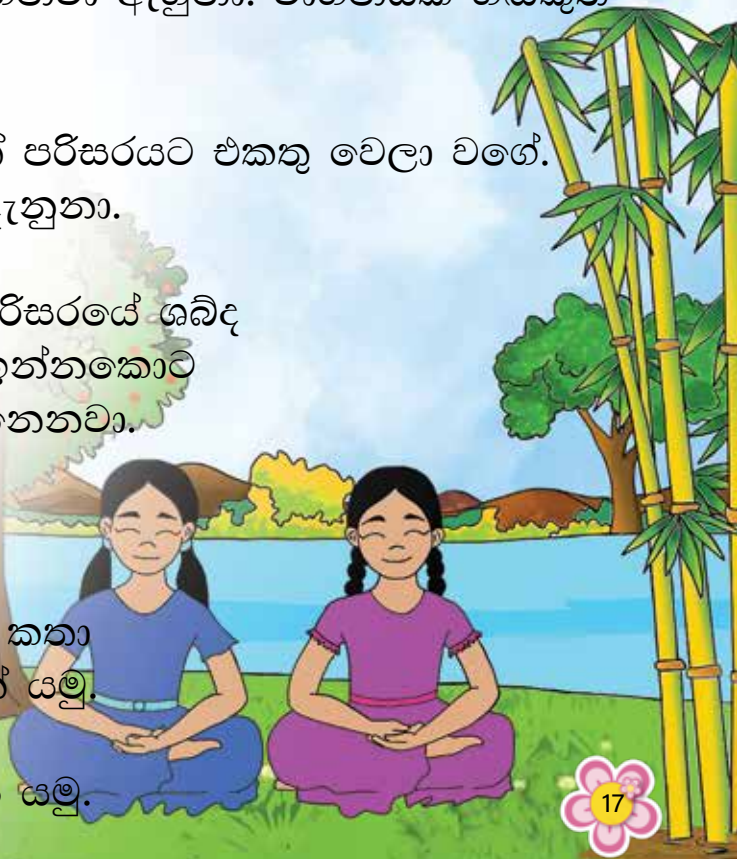
මට දැනුණේ මාත් පරිසරයට එකතු වෙලා වගේ. හිතට සතුටකුත් දැනුණා.

මුතු: අන්න හරි. අපි පරිසරයේ ශබ්ද එක්ක සතිමත්ව ඉන්නකොට අපිට සතුටක් දැනෙනවා.

අම්මා: මුතු... මුතු...

මුතු: අන්න අම්මා මට කතා කරනවා. අපි දැන් යමු.

මලිනි: හා.. එහෙනම් අපි යමු.

නිහඬකමට ඇහුන්කන් දෙමු

මුතු සතිපාසලෙන් ඉගෙන ගන්න හැමදෙයක්ම දවසින් දවස මලිනිට කියලා දෙනවා. මලිනිත් ඒ දේවල් ඉගෙන ගන්නේ ගොඩක් ආසාවෙන්. අදත් මලිනි හවස් වරුවේ මුතුවගේ ගෙදර ගියා.

මලිනි: මුතු... මුතු...

මුතු: ආ මලිනි ඔයා ආවද? අපි අදත් ගං ඉවුර ළඟට යමුද?

මලිනි: හා අපි යමු.

මුතු: එන්න.. අපි මෙතනින් වාඩිවෙමු.
මලිනි ඔයා දන්නවාද නිහඬකමට ඇහුන්කන් දෙන්න.

මලිනි: නිහඬකමට ඇහුන්කන් දෙනවා... ඒක කරන්නේ කොහොමද?

මුතු: මම අද ඔයාට ඒක කියලා දෙන්නම්.

අපි ඊයේ පරිසරයේ ඇහෙන ශබ්ද වලට අවධානය දිගෙන අහගෙන හිටියෙන්. නිහඬකම අහනවා කියන්නේ කිසිම ශබ්දයක් නැති වෙලාවට ඒ බව දැනගන්න එක.

මලිකි: අනේ ඒක මට තව ටිකක් කියලා දෙන්නකෝ.

මුතු: අපි දැන් පරිසරයේ ශබ්ද අහගෙන ඉන්නකොට කුරුල්ලන්ගේ ශබ්ද ඇහෙනවනේ... හැබැයි දිගටම කුරුලු ශබ්ද ඇහෙන්නේ නෑනේ. කුරුලු ශබ්ද දෙකක් අතර හිස්තැන නිහඬයි. අපි හොඳට සිහියෙන් අහගෙන ඉන්නකොට අපිට පරිසරයේ ශබ්ද නැති වෙලාවල් දැනගන්න පුලුවන් වෙනවා. අන්න ඒක තමයි නිහඬකම අහනවා කියන්නේ.

මලිකි: අපි ඒක ටිකක් කරලා බලමුද?

මුතු: හා අපි එහෙනම් ඇස් දෙක වහගෙන පටන් ගමු.

යාලුවෝ දෙන්නාම ඇස් දෙක වහගෙන පරිසරයේ නිහඬකම අහන්න පටන් ගත්තා.

ටික වේලාවකට පසු...

මුතු: මලිති දැන් ඇස් අරින්න. ඔයාට නිහඬකම දැනගන්න පුළුවන් වුණාද?

මලිති: ඔව් මට ශබ්ද නැති වෙලාවල් ගොඩක් තියෙනවා කියලා තේරුණා. සමහර වෙලාවට නිහඬකම ගොඩක් වෙලා තියනවා. ඉද හිට ශබ්දයක් ඇවිත් නැති වුණාම ආයෙත් නිහඬකම එනවා. නිහඬකමත් එක්ක සතිමත්ව ඉන්නකොටත් හිතට ලොකු සැහැල්ලුවක් දැනුණා.

මුතු: හරියට හරි. ඔයාට නිහඬකම අහන්න පුළුවන් වෙලා.

මලිති: ඔව්. මට මේවා කියලා දෙනවට ඔයාට ගොඩක් ස්තූතියි.

මුතු: එහෙනම් අපි දැන් යමු.

තරහ ගිහාම ඉඩ්බෙක් වෙමු

අද නම් මලිකිගෙ මුණ එච්චර හොද නෑ. මලිකිට අද කේන්ති ගිය දවසක්. මලිකිගෙ මල්ලි පොඩ්යි. එයාගේ එක එක වැඩ නිසා මලිකිට කේන්ති යනවා. ඉතින් අම්මාටත් නඩු ගොඩයි.

“අම්මා... මෙන්න මල්ලි මගේ පොත් අදිනවා...”

“මෙන්න මල්ලි මගේ පාට කඩනවා...”

“මෙන්න මල්ලි මගේ පොතක් ඉරුවා...”

අම්මා: මල්ලි පොඩිනේ. එයාට තේරෙන්නේ නෑනේ. ඔයාගේ දේවල් ඔයා පරිස්සම් කරගන්න.

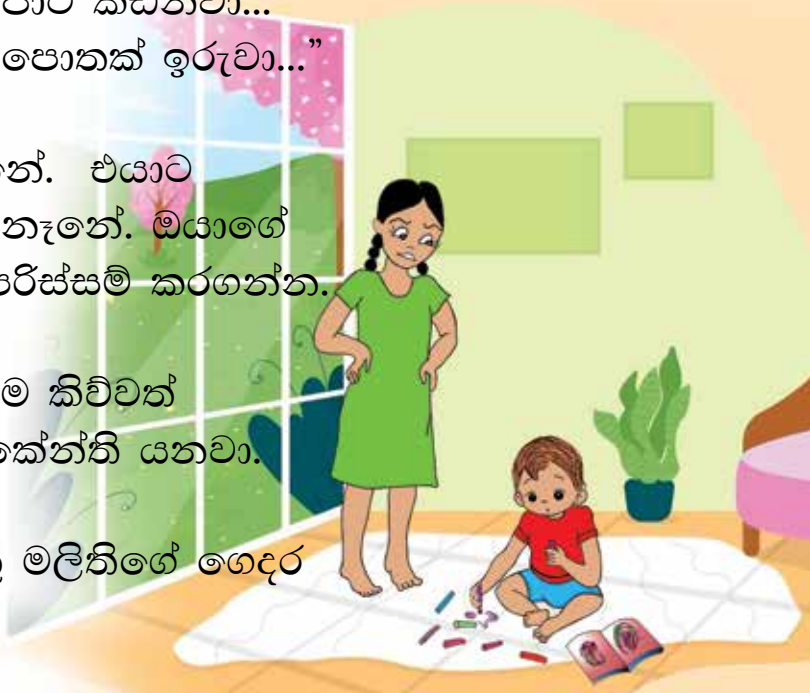
අම්මා කොච්චර එහෙම කිව්වත් මලිකිට මල්ලි එක්ක කේන්ති යනවා.

මේ රණ්ඩු අතරේ මුතු මලිකිගේ ගෙදර ආවා.

මුතු: මලිකි මොකද අද මුණ හරි නැත්තේ. ඔයා තරහින් වගේ ඉන්නේ.

මලිකි: ඔව්. මල්ලි මගෙ බඩු ඔක්කොම අදිනවා. අම්මත් මටමයි බනින්නේ. ඉතින් මට ගොඩක් තරහ එනවා.

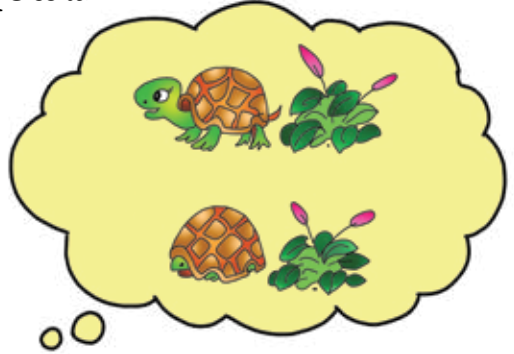
මුතු: ඔව් එහෙම තමා. අපි හැමෝටම අකමැති දෙයක් වෙනකොට තරහ එනවා. මටත් ඉස්සර එහෙමයි.

ඒත් මම දැන් තරහක් ආවහම ඉබ්බෙක් වගේ ඉන්නවා.

මලිනි: ඉබ්බෙක් වගේ ඉන්නවා? ඒ කියන්නේ?

මුතු: ඔව්. ඉබ්බෙක් වගේ. ඔයා ඉබ්බා ගැන දන්නවානෙ. එයාට මොනව හරි කරදරයක් වුණොත් එයා මොකද කරන්නේ?

මලිනි: එයා ඔලුවයි, කකුල් හතරයි කට්ට ඇතුළට අරගෙන ඉන්නවා.

මුතු: අන්න හරි. එයා කලබල කරන, රණ්ඩු කරන කෙනෙක් නෙමෙයි. කරදරයක් වුණොත් කට්ට ඇතුළට වෙලා සද්ද නැතුව ඉන්නවා.

මලිනි: ඉතින් අපි කොහොමද ඉබ්බෙක් වගේ ඉන්නේ?

මුතු: අපේ හිතට මොකක් හරි නිසා තරහක් ආවොත් අපි රණ්ඩු කරනවා නම්, කෑ ගහනවා නම් ඒක හොඳ දෙයක් නෙමෙයි. අපිට සති පාසලේ කියලා දෙන්නේ තරහ ආවම තමන් දිහා බලාගෙන ඉබ්බෙක් වගේ ඉන්න කියලා.

මලිනි: එතකොට මොකද වෙන්නේ?

මුතු: වෙනදා අපිට කේන්ති ගියාම අපි අනිත් අය කියන කරන දේවල් දිහානේ බලාගෙන ඉන්නේ. එතකොට

අපිට කේන්ති තව වැඩි වෙනවා. දැන් කේන්ති ආවම අපි අපේ කේන්තිය දිහා සතියෙන් බලාගෙන ඉන්නවා. එතකොට ටික වෙලාවකින් කේන්තිය නැති වෙලා යනවා. එතකොට කලබල ඇතිවෙන්නෙත් නෑ.

මලිකි: මට තේරුණා. ඉබ්බක් එහෙමයිනේ. අපිත් එහෙම ඉන්න ඕනේ නේද?

මුතු: අන්න හරි. තරහා විතරක් නෙවෙයි. දුකක් ආවත්, බයක් ආවත්, ඉරිසියාවක් ආවත්, ඒපාවීමක් ආවත්, ඒවා දිහා ඉබ්බෙක් වගේ සතියෙන් බලාගෙන ඉන්නකොට ඉක්මනින්ම ඒවා නැති වෙලා යනවා.

මලිකි: ඒකනම් හොඳයි. මමත් එහෙම පුරුදු වෙනවා.

මුතු: එහෙනම් මම දැන් ගෙදර යනවා.

මලිකි: හොඳයි මුතු. හෙට ඉස්කොලේදී හම්බවෙමු.

පොළොවත් එක්ක යාලු වුණු පුංචි දෙපා

අද ඉස්කෝලේ නිවාඩු දවසක්. ඒක නිසා මලිනි උදෙන්ම මුතු එක්ක සෙල්ලම් කරන්න හිතාගෙන මුතුගේ ගෙදර ගියා. ඒත් මුතු පේන්න හිරියේ නෑ.

මලිනි: මුතු.. මුතු.. ඔයා කොහෙද...?

අම්මා: ආ.. මලිනි දුව. මුතු ගියා වත්ත පහළට.

මලිනි: ආ... එහෙමද? මම එහෙනම් එතනට යනවා නැන්දේ...

මලිනි වත්ත පහළට යනකොට මුතු අත්දෙක පිටි පස්සට බැඳගෙන බිම බලාගෙන එහාටයි මෙහාටයි ඇවිදිනවා.

මලිනි: මුතු ඔයා බිම බලාගෙන ඇවිද ඇවිද මොනවද කල්පනා කරන්නේ? ඔයාට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද?

මුතු: ආ මලිනි ඔයා ආවාද? ප්‍රශ්නයක් නෙමෙයි. මම ටිකක් ඇවිදින එකත් එක්ක යාලුවෙලා හිරියා.

මලිනි: ඇවිදින එකත් එක්ක යාලු වුණා?

මුතු: ඔව්. ඇවිදින වෙලාවේදී ඇවිදින එකට අවධානය තියාගෙන කකුල්වල පතුල් වලට දැනෙන දේවල් බලාගෙන ඇවිද්දා. එතකොට යටි පතුල් වලට දැනෙන දේවල් හොඳට තේරෙනවා. තණ කොළ පැරෙනකොට දැනෙන සීතල, සිනිඳු ගතිය, ගල් වැලි පැරෙනකොට දැනෙන ගොරෝසු ගතිය හොඳට දැනෙනවා. අපේ කකුල් පොළොවත් එක්ක යාලු වෙනවා.

මලිකි: එතකොට මොකද වෙන්වේ?

මුතු: එතකොට එක එක දේවල් වලට දූවන අපේ වඳුරු මනස අයිත් වෙනවා. හිතට සැහැල්ලුවක් දැනෙනවා.

මලිකි: ආ හරි... අපි කලින් හුස්ම එක්ක යාලු වෙලා වඳුරු මනස අයිත් කර ගත්තා වගේ නේද?

මුතු: අන්න හරි...

මලිකි: ඉතින් අපි දෙන්නම ඇවිදින එකත් එක්ක යාලු වෙමුද?

මුතු: හැබැයි “වට පිට බැලුවොත්”,

“එක එක දේවල් කල්පනා කර කර ඇවිද්දොත්”,
“කථා කර කර ඇවිද්දොත්” වඳුරු මනස.

මලිකි: හරි මට තේරුණා. වට පිට බලන්නේ නැතිව,
එක එක දේවල් කල්පනා කරන්නේ නැතිව, කතා
කරන්නේ නැතිව ඇවිදින එකත් එක්කම යාලුවෙලා
තමයි ඇවිදින්නේ. එහෙම තේද?

මුතු: හරියට හරි. එහෙනම් අපි පටන් ගමු.

ටික වෙලාවක් යාලුවෝ දෙන්නා ඒ
විදියට සතිමත්ව ඇවිද්දා..

මුතු: මලිකි, ඔයාට ඇවිදින එකත් එක්ක
යාලුවෙලා ඉන්න පුළුවන් වුණාද?

මලිකි: ඔව් මට පුළුවන් වුණා. ඇවිදින එකත් එක්ක
යාලුවුනාම හිතට ලොකු සැහැල්ලුවක්
දැනුණා.

අම්මා: මුතු... මුතු...

මලිකි: අන්න මුතු අම්මා
කතා කරනවා.

මුතු: එහෙනම් අපි යමු.

පැළයක් එක්ක කතාවක්

මුතුගේ ගෙදර වත්තේ ලස්සනට මල් පැළ හිටවලා. මල් වල පැණි බොන්න මී මැස්සන්, සමනලයින් නිතර එනවා. මුතු ඉස්කෝලේ නිවාඩු දවසට වත්තට ගිහින් තණ කොළ උඩ ඇවිදිනවා. පුංචි කකුල් පොඩි වලට තණකොළ උඩ දිලිසෙන පිණි බිංදු පැගෙන කොට දැනෙන සිසිලසට මුතු හරිම කැමතියි. සමහර වෙලාවට මුතු මල් පැළ එක්ක කතා කරනවා.

මල් පොකුරු දැක්කහම මුතුවට හිතෙන්නේ ඒවා එයත් එක්ක ආදරෙන් කතා කරනවා කියලා. ඉස්කෝලේ නිවාඩු දාට මලිකි මුතු එක්ක සෙල්ලම් කරන්න එනවා.

මලිකි: මුතු ඔයා කාත් එක්කද කතා කරන්නේ?

මුතු: ආ... ඔයා ආවද? මම දැක්කෙත් නෑ. මම මගේ මල් පැළ එක්ක කතා කර කර හිටියේ. එයාලා මට ලස්සන මල් දෙනවා. ඒ මල් වල පෙති මම අල්ලනකොට මගේ අත සිනිදුවට ඉඹිනවා. මම දිහා බලාගෙන හිනාවෙනවා.

මලිකි: අනේ මටත් මල් පැළ එක්ක කතා කරන්න ඕනේ...

මුතු: මල් පැළ එක්ක කතා කරන්න නම් එයාලා එක්ක යාලු වෙන්න ඕනේ.

මලිකි: ඉතින් කොහොමද මම මල් පැළ එක්ක යාලු වෙන්නේ?

මුතු: ඒක හරිම ලේසියි. මම ඔයාට කියලා දෙන්නම්. ඒකට අපි මල් පැළ ආදරෙන් බලා ගන්න ඕනේ. වල් පැළ ගලවලා අයිත් කරලා හැමදාම වතුර දාලා මල් පැළ ආදරෙන් බලාගන්න ඕනේ. එතකොට මල් පැළ අපිත් එක්ක යාලු වෙනවා. අපිට ලස්සන මල් දෙනවා. ඔයා මල් පැළ බලාගන්නකොට ඒ කරන දේවල් එක්ක යාලුවෙලා ඉන්න. එතකොට මල් පැළත් අපිත් එක්ක යාලු වෙනවා.

මලිකි: මමත් අද ඉදන් අපේ ගෙදර මල් පැළ එක්ක යාලු වෙලා එයාලා ආදරෙන් බලාගන්නවා. එතකොට මටත් පුලුවන් එයාලා එක්ක කතා කරන්න.

මුතු: අන්න හොඳයි.

S M S ක්‍රමය

අද පන්තියේ චිත්‍ර කර්මයක්. හැමදෙනාම ගොඩක් ආසාවෙන් චිත්‍ර අඳිනවා. හැමෝම හරිම හපන්නු. හැමෝගෙම චිත්‍ර හරිම ලස්සනයි. ඒ වගේම පන්තියේ හැමෝම සමගියි.

අනේ මට රතු පාට දෙන්නකෝ...

ආ... ගන්න...

මටත් ඕනේ කහ පාට...

මුතුන් නිහඬව චිත්‍රය අඳිනවා.

ගුරුතුමිය: නොඳයි ලමයි... දැන් චිත්‍ර ඇඳලා ඉවරයිද?

ළමයි: ඔව් ටීචර් අපි ඇඳලා ඉවරයි.

ගුරුතුමිය: එහෙනම් හැමෝම චිත්‍ර ටික මට ගෙනත් දෙන්න.

මලිකි: මුතු... ටීචර් අපේ චිත්‍ර බලනවා.

මුතු: කාගේ චිත්‍රය තෝරයිද දන්නෑ.

මලිනි: ඔයා මොකද්ද ඇන්දේ?

මුතු: මම අපේ මල් පාත්තිය ඇන්දා. ඔයා මොකද්ද ඇන්දේ?

මලිනි: මම මුහුදේ බෝට්ටු යනවා ඇන්දා...

රවින්ද්: ටීවර්... සුඛිත මගේ බෑග් එකෙන් අදිනවා.

ගුරුතුමිය: හරි. හැමෝම කලබල කරන එක නවත්තලා දැන් තමන්ගේ පුටුවලින් වාඩි වෙන්න. මම චිත්‍ර බලලා ඉවරයි.

සදලි: ටීවර් කාගේ චිත්‍රයද ලස්සනම?

ගුරුතුමිය: හැමෝගෙම චිත්‍ර ලස්සනයි. හැබැයි සමහර අය

කලබලේට පාට කරලා. පිළිවෙලට ලස්සනට පාට කරලා නෑ. මේ බලන්න මුතුගේ චිත්‍රය ලස්සනට ඇදලා පිළිවෙලට පාටත් කරලා. මුතුව තමා වැඩිම ලකුණු. හැමෝම මුතුව අප්පුඩියක් ගහන්න.

ටං... ටං... ටං...

ගුරුතුමිය: හොඳයි දැන් ඔයාලගෙ විවේක කාලය. ළමයි හැමෝටම ආයුබෝවන්...

ළමයි: ආයුබෝවන් ටීචර්...

මලිකි: ඔයාගේ චිත්‍රය හරිම ලස්සනයි.

මුතු: මම චිත්‍රය ඇන්දේ S M S ක්‍රමයට.

මලිකි: "S M S" ඒ මොකද්ද?

මුතු: සති පාසලේදී
අපිට කියලා
දුන්නා
මොනව
හරි වැඩක්
කරනකොට
S M S
ක්‍රමයට
කරන්න
කියලා.

මලිකි: ඒ කියන්නේ
මොකක්ද?

මුතු: S - Slowly ඒ කියන්නේ හෙමින්
 M - Mindfully ඒ කියන්නේ සිහියෙන්
 S - Silently ඒ කියන්නේ නිහඬව

මම මගේ චිත්‍රය ඇන්දේ ඒ විදිහට. මම චිත්‍රය අඳින වෙලාවේ හිමින්, ඒ වගේම වටපිට බලන්නේ නැතිව, සිහියෙන් කා එක්කවත් කතා කරන්නේ නැතිව ඇන්දූ.

පාට කරද්දින් මම කලබල නැතිව හිමීට අවධානයෙන් පාට කරා. කතා කරන්න ගියෙත් නෑ. කලබලෙන්, කතා කර කර පාට කරා නම් පාට පිට ගිහින් චිත්‍රය කැත වෙනවා.

මලිකි: අනිත් දවසේ මමත් S M S ක්‍රමයට චිත්‍ර අඳිනවා.

මුතු: ඒක හොඳයි. එතකොට ඔයාටත් ලස්සනට චිත්‍ර අඳින්න පුළුවන් වෙයි.

මලිකි: අපි දැන් යමු සෙල්ලම් කරන්න.

මුතු: හා යමු.

හැම දවසක්ම අලුත් දවසක්

අද නිවාඩු දවසක් නිසා යාලුවෝ හැමෝම සෙල්ලම් කරන්න එකතු වෙනවා. ඒත් අද නම් මලිකිට සෙල්ලම් කරන්න යන්න හිතක් නෑ. මොකද..... ඊයේ යාලුවන් එක්ක සෙල්ලම් කරන වෙලාවේ සිදුවුණු දෙයක් නිසා මලිකි ටිකක් දුකින් ඉන්නේ...

මුතු: එන්න මලිකි අපි යමු සෙල්ලම් කරන්න.
ඔයා නැති නිසා මම ආවේ බලන්න.
අනිත් අය හැමෝම ඇවිත් ඉන්නේ...

මලිකි: අනේ මට බෑ. ඔයා යන්න.

මුතු: ඇයි ඔයා සෙල්ලම් කරන්න එන්න නැත්තේ?

මලිකි: ඊයේ අපි සෙල්ලම් කරන වෙලාවේ මම කකුල පැටලිලා වැටුනාම හැමෝම මට හිනා වුණා. මට විහිලූ කළා.

ඒක නිසා මට බෑ අද සෙල්ලම් කරන්න එන්න.

මුතු: ආනේ.. මලිති ඒක ඊයේ වෙච්ච දෙයක්නේ. ඒක අමතක කරන්න. අද අපිට අලුත් දවසක්නේ. ඊයේ කොච්චර හොඳ දෙයක් වුණත් නරක දෙයක් වුණත් දැන් අපිට ඒකෙන් වැඩක් නෑ. සති පාසලේදී අපිට කියලා දුන්නා පරණ දේවල් අමතක කරනකොට කුරුල්ලන්ට වගේ අපිටත් හැම දවසක්ම අලුත් දවසක් වෙනවා කියලා.

මලිති: කුරුල්ලන්ට වගේ අලුත් දවසක්?

මුතු: ඔව්... බලන්න උදේට කුරුල්ලන් දිහා... ඒගොල්ලන් උදේම දුකින් කල්පනා කර කර ඉන්නවද කියලා. නෑනේ... එයාලා උදේ පාන්දරින්ම නැගිටලා කිව් බිව් කිව් බිව් ගගා සතුටින් අලුත් දවස පටන් ගන්න හැටි.

මලිනි: ඔව් මමත් දැකලා තියෙනවා අපේ ගෙදර උදෙන්ම
 කුරුල්ලන් ලේනුන් කෑ ගහමින් සතුටින් කෑම
 නොයාගෙන යනවා. අපේ බලු පැටියක් උදෙන්ම
 එනවා මං ළඟට සෙල්ලම් කරන්න. දැන් මට
 තේරෙනවා අපිත් පරණ දේවල් අමතක කරනවානම්
 සත්කුන්ට වගේ අපිටත් අලුත් දවසක් තියෙනවා
 නේද?

මුතු: අන්න හරි. ඒ විතරක් නෙවෙයි.
 අපි මේ මොහොතේ
 කරනදේත් එක්ක
 යාලුවෙලා සතිමත්ව
 ඉන්නවානම් හැම
 මොහොතකම අපි
 අලුත් වෙනවා.
 එතකොට අපේ හිතත්
 අලුත් දවසක් වගෙයි.

මලිනි: ඔයා කියලා දීපු
 දේවල් මට හොඳටම
 තේරුණා. එහෙනම්
 අපි යමු සෙල්ලම්
 කරන්න.

විභාගෙට බයවුණු මලිනි

මුතුගෙයි මලිනිගෙයි වාර විභාග දිනය ලඟටම ඇවිත්. ගොඩක් ළමයි විභාගය කිව්වහම බය වෙනවා. මුතුගෙ මුණේ වෙනසක් නැති වුණත් මලිනි නම් ටිකක් බය වෙලා.

මලිනි: මුතු... මුතු...

මුතු: ආ... මලිනි එන්න ඇතුලට.
ඔයා මොකද අද බය වෙලා වගේ?

මලිනි: ඇයි ඔයාට මතක නැද්ද හෙට විභාගෙ දවසනේ.

මුතු: ඉතින් විභාගෙට බය වෙලා හරියන්නේ නෑනේ. අපි බය වුණාම අපිට කිසිම දෙයක් හරියට කරගන්න බැරි වෙනවා.

මලිනි: ඉතින් බය නැති කරගන්න මොකද කරන්නේ?

මුතු: අපිට බය හිතුනාම ඇස් දෙක වහගෙන ටිකක් හුස්ම එක්ක යාලු වෙලා ඉන්න පුලුවන්.

මලිනි: එතකොට මොකද වෙන්නේ?

මුතු: අපිට විභාගේ මතක් වෙනකොටනේ බය ඇතිවෙන්නේ. අපි හුස්ම එක්ක යාලු වෙලා සතිමත්ව හුස්ම දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට විභාගය අමතක වෙනවා. එතකොට බයත් අයිත්වෙලා යනවා. ඊට පස්සේ අපිට පුලුවන් පාඩම් කරන්න.

මලිනි: ඒක නම් ඇත්ත තමයි. මම එහෙම කරන්නම්.

මුතු: තව දෙයක් තියනවා ඔයාට කියලා දෙන්න.

මලිනි: ඒ මොකද්ද?

මුතු: ඔයා විභාගයට ලියන්න වාඩිවෙලා ප්‍රශ්න පත්තරය ලැබෙන කන් ඇස් වහගෙන හුස්ම එක්ක යාලු වෙලා ඉන්න. එතකොට අපේ හිත ගොඩක් සැහැල්ලු වෙනවා. හිත සැහැල්ලු වුණාම විභාගය ලියන්න ලේසි වෙනවා.

මලිනි: හරි මම හෙට එහෙම කරනවා. ඔයාට ස්තූතියි මට මේවා කියලා දෙනවට. මම එහෙනම් ගෙදර යනවා.

මුතු: හොඳයි මලිනි.

කෑම මේවරම රසයිද?

අද මුතුගේ උපන් දිනය. මුතුගේ අම්මා මුතුගේ උපන් දිනය වෙනුවෙන් කෑම මේසයක් හදලා. ඒකේ එක එක රස කෑම පුරවලා තියෙනවා. මුතුට හරිම සතුටයි. ඒ වගේම අම්මා මුතුට අලුත් ලස්සන ගවුමකුත් අරන් දීලා. මුතු මග බලාගෙන ඉන්නේ එයාගේ හොඳම යාලුවා, මලිනි එනකන්.

මුතු: ආ මලිනි ඔයා ආවද?

මලිනි: මුතු... ඔයාට සුභම සුභ උපන් දිනයක්... ඔයාට ලස්සන ගවුමකුත් හම්බවෙලා. හරිම ලස්සනයි!

මුතු: ස්තූතියි ඔයාට. අම්මා මට ගවුමකුත් අරගෙන දුන්නා.

මලිනි: මම ඔයාට මල් පැළයක් ගෙනාවා.

මුතු: අනේ.. ලස්සනයි.... මලුත් පිපිලා. ඔයාට ගොඩාක් ස්තූතියි!

මලිනි එන්න අපි කෑම මේසට යමු.

මලිනි: ආනේ කෑම ගොඩක් හදලා.

මුතු: ඔව්. මම උදේ නැගිටිනකොට
 අම්මා කෑම මේසයක්ම
 හදලා. එන්න මලිනි
 වාඩිවෙන්න අපි අත
 සෝදගෙන කෑම කමු.

මලිනි: හා..

මුතු: මලිනි ඔයා
 දන්නවද සති
 පාසලේදී අපිට
 කියලා දුන්නා
 සිහියෙන් කෑම
 කන හැටි.

මලිනි: අනේ ඉතින් මටත් කියලා දෙන්නකෝ.

මුතු: අපි වෙනදා කෑම කනකොට කතා කර කර කෑම
 කනවා, නැත්නම් ටීවී බල බල කෑම කනවා. එතකොට
 අපි මොනවා කෑවද කියලා දන්නේ නෑ. හරියට රස
 තේරෙන්නෙත් නෑ. අපි සිහියෙන් කෑම කනකොට
 කතා කරන්නේ නෑ. ටීවී බලන්නේ නෑ. වෙන වැඩ
 මොකවත් කරන්නේ නෑ. කෑම කන එක ගැන විතරක්
 සිහියෙන් ඉන්නවා. එතකොට අපිට හොඳට කෑම වල
 පාට ජේනවා, සුවඳ දැනෙනවා, ගොඩක් රස වර්ග
 තේරෙනවා.

මලිනි: එහෙනම් අපි අද සිහියෙන් කෑම කමු.

යාලුවෝ දෙන්නා කිසිම කතාවක් නැතිව සිහියෙන් කෑම කන්න පටන් ගත්තා. අද යාලුවෝ දෙන්නගේ වෙනදා තියෙන තොර තෝන්වියක් නැති කතාව නැවතිලා.

ටික වෙලාවකට පසු...

මලිනි: මුතු... ඔයා කිව්වා හරියටම හරි. අද මට කෑම වල එක එක පාටවල් පෙනුණා. සුවඳත් දැනුණා. වෙනදාට දැනුණේ නැති එක එක රස ගොඩක් දැනුණා. වෙනදා මේ කෑම මෙච්චර රසට මට දැනිලම නෑ. කෑම මෙච්චර රසයිද කියලා මට හිතුනා.

මුතු: එහෙනම් ඔයා අද සිහියෙන් කෑම කාලා. මටත් අද කෑම ගොඩක් රසට දැනුණා. එහෙනම් අපි සෙල්ලම් කරන්න යමුද?

මලිනි: හා යමු..

වේදනාවත් එක්ක යාලු වුණු මුතු

අපි කවුරුත් වේදනාවට කැමති නෑ. අපිට තුවාල හැදිලා දැනෙන වේදනාවට, ඔලුව රිදෙනවට, උණ හැඳුනාම දැනෙන වේදනාවට, බෙහෙත් විදිනකොට දැනෙන වේදනාවට පුංචි අය වගේම ලොකු අයත් බයයි. ඒවගේම හරිම අකමැතියි.

හැබැයි මුතු පුංචි වුනාට හරිම නිර්භීතයි. එයා සති පාසලෙන්, හැම දෙයක් එක්කම යාලු වෙලා ඉන්න විදිය පුරුදු වෙලා.

මුතු දැන් පාඩම් කරනකොට පාඩම් කරන එකත් එක්ක යාලු වෙනවා..

ගුරුතුමි උගන්නනකොට උගන්වන දේත් එක්ක යාලු වෙනවා..

නිකන් ඉන්න වෙලාවට එයාගේ හුස්මත් එක්ක යාලු වෙනවා..

ඒවගේම පරිසරයේ ශබ්දත් එක්කත් යාලු වෙනවා..

කැම කනකොට ඒකත් එක්ක යාලු වෙනවා..

එයා හිටවන මල් පැළ එක්ක යාලු වෙනවා..

හැබැයි මුතු මේ පාර යාලු වෙලා තියෙන්නේ අලුත් කෙනෙක් එක්ක. ඔයාලා දන්නවද ඒ කා එක්කද කියලා? වේදනාව එක්ක. හරි පුදුමයි නේද?

මලිනි: මුතු... මුතු...

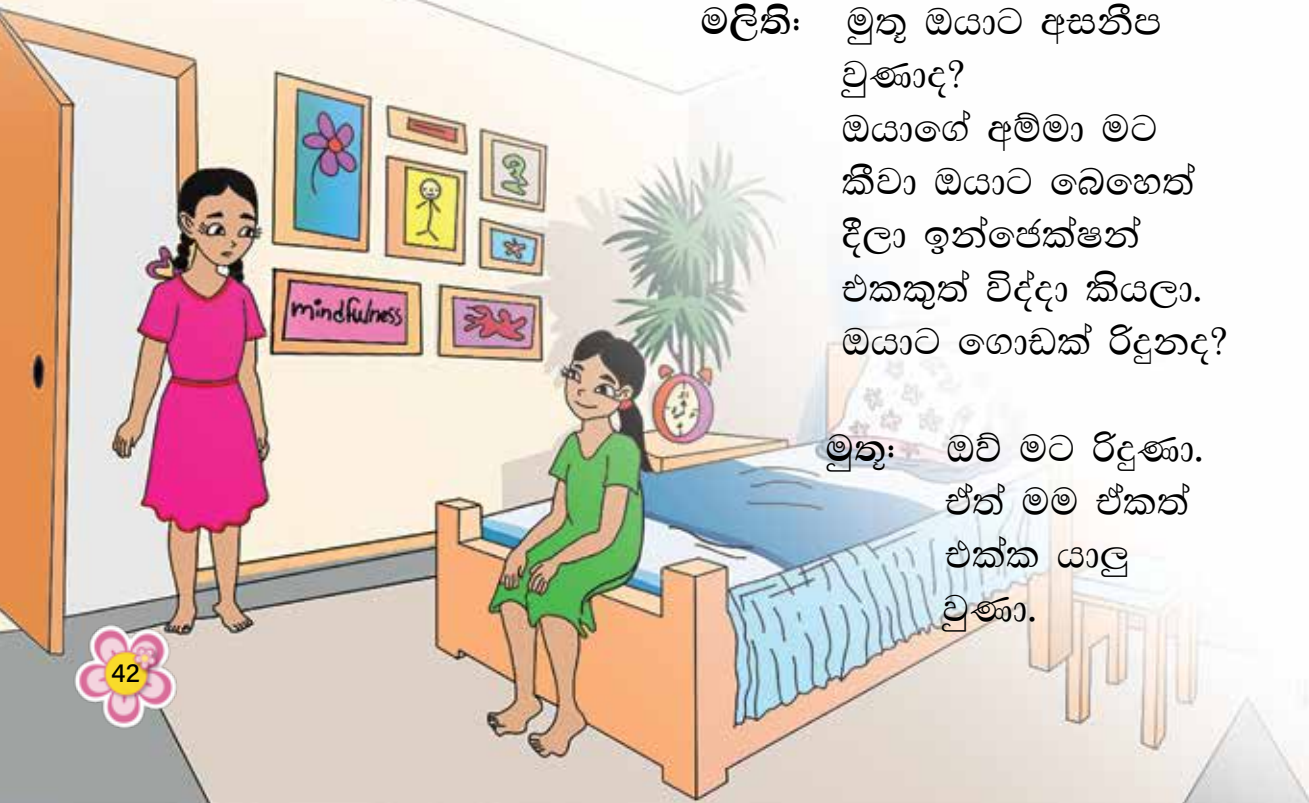
අම්මා: ආ මලිනි දුව...

මලිනි: ඇයි නැන්දේ මුතු අද ඉස්කෝලේ ආවේ නැත්තේ?

අම්මා: මුතුව ටිකක් සනීප නෑ. අද බෙහෙත් ගන්න ගියා. එයාට බෙහෙත් දීලා ඉන්ජෙක්ෂන් එකකුත් විද්දා.

මලිනි: ආනේ නැන්දේ කෝ දැන් මුතු?

අම්මා: කාමරේ ඉන්නවා. ගිහිල්ලා කතා කරන්න.

මලිනි: මුතු ඔයාට අසනීප වුණාද? ඔයාගේ අම්මා මට කීවා ඔයාට බෙහෙත් දීලා ඉන්ජෙක්ෂන් එකකුත් විද්දා කියලා. ඔයාට ගොඩක් රිදුනද?

මුතු: ඔව් මට රිදුණා. ඒත් මම ඒකත් එක්ක යාලු වුණා.

මලිනි: ඉන්ජෙක්ෂන් විදිනකොට ගොඩක් රිදෙනවනේ..
එතකොට කොහොමද යාලු වෙන්නේ?

මුතු: සති පාසලේදී අපිට කියලා දන්නා වේදනාවක් එක්ක
යාලු වෙන හැටි.

මලිනි: මට නම් තේරෙන්නේ නෑ වේදනාවක් එක්ක යාලු වෙන
හැටි.

මුතු: මම වේදනාවක් එක්ක යාලු වුණේ මෙහෙමයි.

මම ඒ වෙලාවේ වෙන දේවල්

දිහා සිහියෙන් බලාගෙන

හිටියා. නර්ස් නැන්දා

පුලුන් කැල්ලෙන්

මගේ අත

පිහදානකොට

මට සිතලක්

දැනුණා. සිනිඳු

ගතියකුත්

දැනුණා.

ඊට පස්සේ

ඉන්ජෙක්ෂන්

කටුව මගේ

අතේ හම

විදගෙන

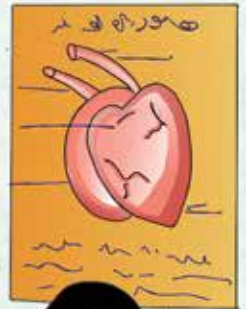
අැතුලට යනවා

දැනුණා.

එතකොට

පුංචිවට

රිදෙන්න පටන්

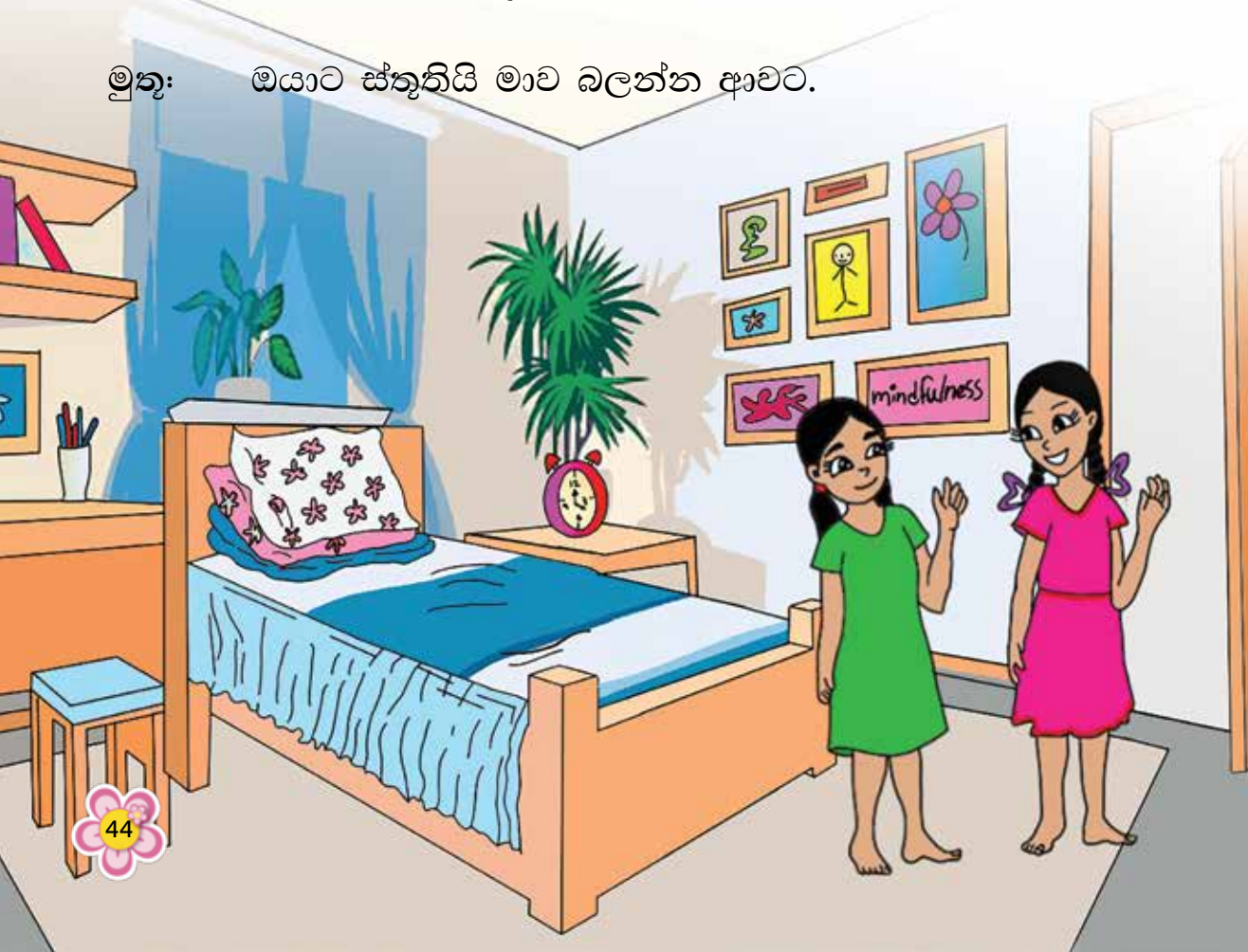
අරන් රිදෙන එක ටික ටික වැඩි වුණා. බෙහෙත් විදින කොට තවත් රිදෙන එක වැඩි වුණා. බෙහෙත් විදලා ඉවර වුණාම වේදනාව ටික ටික අඩු වුණා. ආයෙත් පුලුන් වලින් පිහදානකොට සිතලක් සිනිඳු ගතියක් දැනුණා. ටික වෙලාවකින් වේදනාව නැතිවෙලා ගියා.

මලිනි: මම නම් බයටයි, රිදෙනකොටයි අඩනවා.

මුතු: මමත් වෙනදට එහෙම තමා. ඒත් අද සිහියෙන් හිටපු නිසා බය හිතුවේ නෑ. අඩන්න වුණෙත් නෑ.

මලිනි: එහෙනම් ඔයා ඉක්මනින් සනීප වෙලා හෙට ඉස්කෝලේ එන්න. මම ගෙදර යනවා.

මුතු: ඔයාට ස්තූතියි මාව බලන්න ආවට.

මලිකිගෙ දත් කැක්කුම

උදෑසනින්ම පිපුණු සමන්පිච්ච මලක් වගේ පාසල් සුදු ඇඳුමින් සැරසුණු මුතු ලස්සන හිනාවකින් මුහුණ සරසාගෙන වැලි පාර දිගේ පාසල් යන්න පිටත් වුණා. ඒත් මගදී හමුවන තුන්මං හන්දියේදී මුතුගේ මුහුණ වෙනස් වුනා. ඒකට හේතුව වුනේ මුතුගේ හොඳම යාලුවා, මලිකි ජේන්න නොසිටීමයි. ටික වේලාවක් මලිකි එන පාර දිහා බලාගෙන සිටි මුතු නැවතත් පාසල් යන්න ගමන් ආරම්භ කලා. පාසලට ගිය මුතු කල්පනා කළේ අද මොකද මලිකි ආවේ නැත්තේ කියන එකයි.

ටං ටං ටං ටං...

පාසල් ආරම්භ කරන සිනුව නාද වුණා. ඒත් මලිකි පාසල් ආවේ නෑ. හවසට ගෙදර ගිහිල්ලා මලිකිව බලන්න යන්න හිතාගෙන මුතු දවසේ වැඩ පටන් ගත්තා.

හවස් වරුවේ...

මුතු: අම්මේ අද මලිනි ඉස්කෝලේ ආවේ නෑ. මම ගිහිල්ලා බලලා එන්නද?

අම්මා: හොඳයි. ඔයා පරිස්සමෙන් ගිහිල්ලා එන්න.

මුතු දුවගෙනම මලිනිගේ ගෙදර යන්න පිටත් වුණා.

මුතු: මලිනි.. මලිනි..

මලිනි: ආ... මුතු..

මුතු: ඔයා අද ඉස්කෝලේ ආවේ නැත්තේ මොකද?

මලිනි: අනේ.. මම අද උදේ නැගිටිවේ දනේ කැක්කුමක් එක්ක.. මට හරියට රිදුණා. බෙහෙතෙක් ගන්න ගියා.

මුතු: අනේ.. ඇයි ඔයාට දත් කැක්කුමක් හැදුනේ?

මලිනි: දොස්තර මාමා කිව්වා මම හරියට දත් මදින්නේ නැති නිසා මගේ දතක් පණුවෝ කාලලු.

මට ඒ දත ගලවන්නත් වෙයි කිව්වා.

මුතු: ඇයි ඔයා සතියෙන් නෙමෙයිද දත් මදින්නේ?

මලිකි: සතියෙන් දත් මදිනවා..

මුතු: ඔව් සතියෙන් දත් මදිනවා නම් දත් හොදට පිරිසිදු වෙනවා. එතකොට දත් කැක්කුම් එන්නේ නෑ. සතිය නැතිව දත් මදිනකොට අපි එක එක දේවල් කල්පනා කර කර ඔහේ මදිනවා. හිටපු ගමන් “හක්” ගාලා කටේ බුරුසුව වැදුනොත් තමයි දත් මදිනවා කියලා අපි දැනගන්නේ..

මලිකි: හිඵ..හි... ඔව් ඒකනම් ඇත්ත. මටත් එහෙම වෙලා තියෙනවා. ඉතින් මට කියලා දෙන්නකෝ සතියෙන් දත් මදින විදිහ.

මුතු: හරි මම කියලා දෙන්නම්. අපි දත් මදින වෙලාවට අවධානය යොමු කරන්නේ දත් මදින එකටයි.

දත් බෙහෙත් එක අතින්
අල්ලනකොට
ඇඟිලි වලට
දැනෙන සිනිඳු
ගතිය, මුඩිය
අරිනකොට
දැනෙන
ගොරෝසු

ගතිය සිහියෙන් දැනගන්න. ඕන ගානට විතරක් දත් බෙහෙත් අරගෙන මුඩිය වහන එකක් සතියෙන්ම කරන්න. දත් මදිනකොට දත් බෙහෙත්වල සැර කටට දැනෙන හැටි, දත් බුරැසුවේ කෙඳි විදුරුමස් වල වදිනකොට දැනෙන වේදනා, ඇහෙන හඬ ගැන සතිමත්ව ඉන්න. ඒ විදිහට අපි සතියෙන් දත් මදින කොට අපේ දත් හොඳට පිරිසිදු වෙනවා.

මලිනි: මමත් අද ඉඳලා සතියෙන් දත් මදිනවා. ඔයාට ස්තූතියි මට මේවා කියලා දෙනවට.

මුතු: එහෙනම් මම දැන් ගෙදර යනවා. ඔයා හෙට ඉස්කෝලේ එන්න එහෙනම්.

මලිනි: හා..මම හෙට එන්නම්.

සතිය අපිට කණ්ණාඩියක්

අද මලිතිට අම්මගෙන් බැණුම් ගොඩයි. මොකද මලිති වතුර නාන්න ගිහාම වතුර ගොඩක් නාස්ති කරනවා. වතුර නාපු තැන අස්කරන්නෙත් නෑ. සබන් පෙට්ටිය එක තැනක, සබන් කැල්ල තව තැනක. මේ ඔක්කොම අස් කරන්න වෙලා තියෙන්නේ අම්මාට.

අම්මා: මලිති ඔයාගේ වැඩ කිසි පිළිවෙලක් නෑ. හැමදෙයක්ම නාස්ති කරනවා. වතුර නාන්න ගිහාම වතුර නාස්ති කරනවා. සබන් දියකරලා හැම තැනම. බලන්න ඔයාගේ පොත් මේසේ දිහා. පොත් හැම තැනම. පෑන් පෑන්සල් බිම හිටන්. අද ඔය ඔක්කොම අස් කරන්න ඕනේ. අද ඔයාට සෙල්ලම් කරන්න යන්න බෑ.

මලිති හරිම දුකෙන් පොත් මේසය අස් කරන්න පටන් ගත්තා. අද සෙල්ලම් තහනම් වෙලා නිසා මලිති හිටියේ ගොඩක් දුකින්.

පසුදින උදේම මලිනි පාසල් යන්න පිටත් වුණා. වෙනදා වගේම මගේ මුතුව මුණ ගැහුණා.

මුතු: ආ.. මලිනි ඇයි ඔයා ඊයේ අපේ ගෙදර සෙල්ලම් කරන්න ආවේ නැත්තේ? මම බලාගෙන හිටියා.

මලිනි: අම්මා මට ඊයේ බැන්නා. සෙල්ලම් කරන්නත් යන්න එපා කිව්වා.

මුතු: එහෙනම් ඔයා මොකක් හරි වැරද්දක් කරන්න ඇති.

මලිනි: අම්මා මට බනිනවා මගේ වැඩ පිළිවෙලක් නෑ කියලා. මම දේවල් නාස්තිත් කරනවාලු.

මුතු: ඔව් අම්මලා කියන දේ ඇත්ත. අපි හැමවෙලේම සිහියෙන් ඉන්නේ නැත්නම් අපෙන් ගොඩක් අඩුපාඩු

වෙනවා. සතියෙන් ඉන්නවා නම් අපෙන් අඩුපාඩු වෙන්නේ නෑ. මොකද සතිය අපිට කණ්ණාඩියක් වගේ අපේ අඩුපාඩු අපිටම පෙන්නලා දෙනවා.

මලිනි: සතිය අපිට කණ්ණාඩියක් වෙන්නේ කොහොමද?

මුතු: අපි මේ මොහොතේ කරන දේත් එක්ක සතියෙන් ඉන්නවනම් අපේ මනස හරිම පැහැදිලියි. එතකොට අපි කරන කියන දේවල් අපිට පැහැදිලිව පේනවා.

අපි සතියෙන් නෙමෙයි නම් අපේ මනස හරිම කලබලයි. එතකොට අපි දන්නෙම නැතුව අපෙන් අඩුපාඩු ගොඩක් වෙනවා. ඒ වගේම අපේ මනස කලබල නම් අපි කරන වැඩ කිසි පිලිවෙලක් නැති වෙනවා.

මලිනි: මට දැන් තේරෙනවා. මට ඊයේ අම්මාගෙන් බැනුම් අහන්න වුණේ මගේ වැඩ මම සිතියෙන් කරන්නේ නැති නිසා. ඔයා කීවා වගේ මම සතියෙන් හැම වැඩක්ම කරනවා නම් මගේ අතින් නාස්ති වැඩ වෙන්නේ නෑ. එහෙනම් මගේ වැඩ පිලිවෙලටත් කරන්න පුළුවන් වෙයි.

මුතු: අන්න හරි. දැන් ඔයාට තේරුණා සතිය අපිට කණ්ණාඩියක් වෙන හැටි.

මුතුගෙන් හැමෝටම පාඩමක්

අද තවත් අලුත් දවසක්. ළමයි හැමෝම සුදු ඇඳුමින් සැරසිලා පාසල් යනවා. මුතුයි, මලිකියි දෙන්නාම අදත් උදේම පාසලට ඇවිත්.

මුතු: මලිකි... අන්න සඳලි අද අපිටත් කලින් ඇවිත් අපි එනකල් බලාගෙන ඉන්නවා....

මලිකි: ආ... සඳලි, ඔයා අද උදෙන්ම ඇවිත්.

සඳලි: ඔව්, මම අද උදෙන්ම ආවා. අද මගේ උපන් දිනයෙන්...

මුතු: ආ.. ඇත්තද?
එහෙනම් ඔයාට සුභම සුභ උපන් දිනයක්!

මලිකි: ඔයාට සුභ උපන් දිනයක්! සඳලි...

සඳලි: ස්තූති මට සුභ පැතුවාට. මම අපේ පන්තියේ යාලුවෝ හැමෝටම ටොෆි ගෙනාවා.

මලිකි: එහෙනම් අපි බැග් පන්තියේ තියලා පිට්ටනිය ළඟ අඹ ගහ ළඟට යමු. එතන අනික් අයක් ඇති.

මුතු: හා අපි යමු.

මලිකි: අන්න සුබ්තයි, ඔෂිතයි ඉන්නවා අඹ ගහ ළඟ.

සඳලි: සුභාෂියි, රවින්දීන් ඉන්නවා.

මුතු: මේ..... ඔයාලා දන්නවාද? අද සඳලිගේ උපන් දිනය.

සුභාෂි: සුභ උපන් දිනයක් ඔයාට

ඔෂිත: සුභ උපන් දිනයක් සඳලී...

රවින්දී: සුභ උපන් දිනයක් ඔයාට

සුබ්ත: සුභ උපන් දිනයක් ඔයාට

සඳලි: ස්තූතියි හැමෝටම... මට සුභ පැතුවාට

මුතු: සඳලි අපිට ටොලි ගෙනලේලා උපන් දිනයට

සඳලි: එන්න හැමෝම ටොලි ගන්න මේකෙන්

හැමෝම සතුටින් ටොලි බෙදාගෙන කන්න පටන් ගත්තා.
ටොලිය කටේ දාගෙන හැමෝම ටොලි කොල එතන හැමතැනම
විසිකළා. ඒත් මුතු විතරක් ටොලි කොලය බිමට දැමීමේ නෑ.

මුතු: ඔයාලා හැමෝම වැරදි වැඩක් කළා.

සුබ්ත: වැරදි වැඩක් කළා....

ඔෂිත: අපි මුකුත් කළේ නෑනේ.

මුතු: බලන්න ඔයාලා ටොලි
කොල මෙනෙ හැම
තැනම විසිකළා.
ලස්සනට තිබුණ
තැන කැන
වුණානේ...
ඔයාලා
කවුරුත් සතියෙන්
හිටියේ නෑ. ඒක
නිසා වැරද්දක්
වෙච්ච බව වත්
දන්නේ නෑ.

මෂික: අපි දන්නේ නෑනේ සතියෙන් ඉන්නවා කියන්නේ මොකක්ද කියලා...

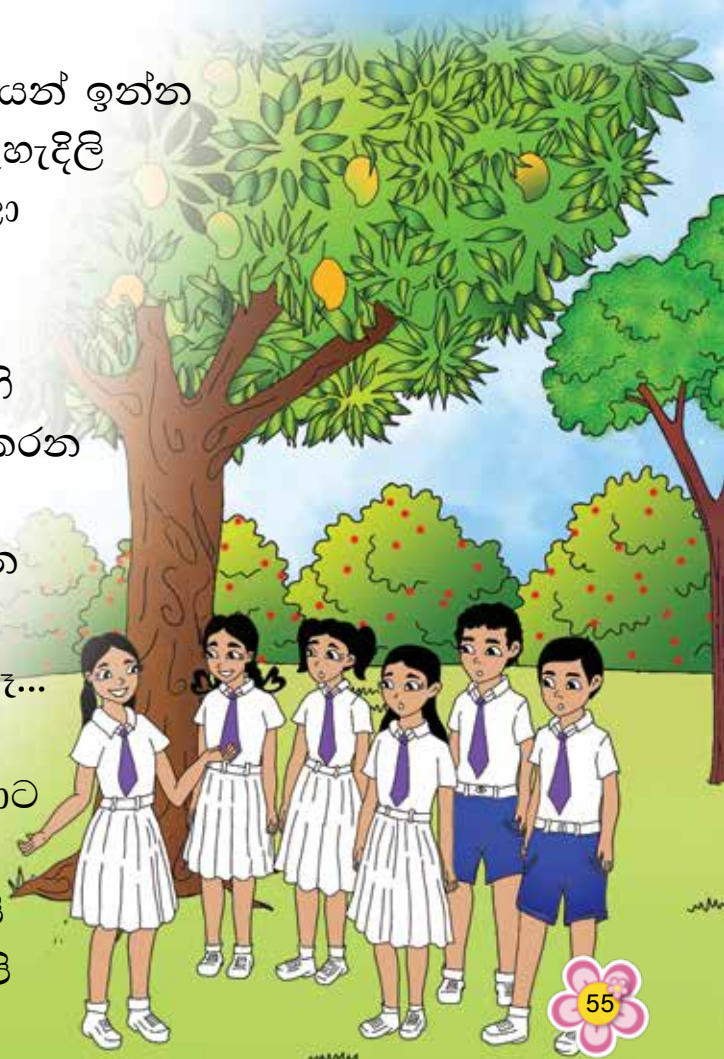
මලිකි: සතියෙන් ඉන්නවා කියන්නේ අපි මේ මොහොතේ කරන වැඩ ගැන අවධානයෙන් ඉන්න එකට

සුභාෂි: ආ... මලිකිත් ඒක දන්නවානේ....

මලිකි: ඔව්.... මුතු මට කියලා දෙනවා හැමවෙලාවේම සතියෙන් ඉන්නේ කොහොමද කියලා.

රවින්ද්‍රී: අනේ මුතු... සතියෙන් ඉන්න එක තව ටිකක් පැහැදිලි කරලා අපිට කියලා දෙන්නකෝ...

මුතු: දැන් ඔයාලා ටොලි කාලා කොල විසිකරන කොට සිහියෙන් හිටියා නම් මෙතන ලස්සන පරිසරය කැත වෙන්නේ නෑ... අපි මොනවා හරි දෙයක් කරන කොට ඒ ගැන සිහියෙන් ඉන්න ඕනේ... අපි සිහියෙන් නම්, අපි

නිසා ලස්සන පරිසරය අපවිත්‍ර වෙන්නේ නෑ. ඒ වගේම අපි හැම වැඩක්ම සිහියෙන් කරනවා නම් අපෙන් අඩුපාඩු වෙන්නෙත් නෑ. ඒ වැඩ හොඳට කරන්නත් පුළුවන් වෙනවා.

සඳලි: ඒක නම් මුතුගෙන් අපිට ලැබුණු හොඳ පාඩමක්.

රවින්දි: අනේ මුතු... මලිකිට වගේ අපිටත් අද ඉඳලා සිහියෙන් වැඩ කරන හැටි කියලා දෙන්නකෝ... එතකොට අපිට අපේ වැඩත් සිහියෙන් කරන්න පුළුවන්...

මුතු: අපි සතියෙන් ඉන්නවානම් පරිසරය විතරක් නෙවෙයි. අපේ හිතත් ලස්සන වෙනවා. අපේ හිත ලස්සන වුණාම අපි කරන වැඩත් ලස්සනයි.

මලිකි: එහෙනම් අපි හැමෝම අද ඉඳලා මුතු වගේ සතිමක් වෙමු.

තම දිවි මඟට සතිමත් ධව වත් කරන
 ඒ මඟ තුළින් නිසිලෙස හෙට ලොව දකින
 ලොව දස දෙස සිටිනා දරුවන් සොම්නසින
 ඔබ දිනනවා නියතයි ලොව ගුණ නැණින

චිත්‍රා කරුණාරත්න

මුද්‍රණය :- සී/ස කරුණාරත්න සහ පුත්‍රයෝ (පුද්.) සමාගම
 නො. 65 සී, තල්ගහවිල පාර,
 මීදෙල්ලමුලහේන,
 හොරණ.
 දුරකථනය : 011 4 887 227
 ඊමේල් : info@karusons.com

Follow us on:
www.satipasala.org

ISBN : 978-624-5979-07-3

9 786245 979073